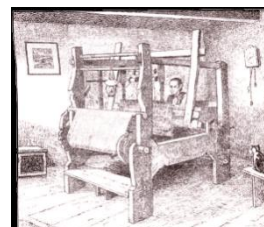

Návaznost textu – řešení

Hloupý Honza

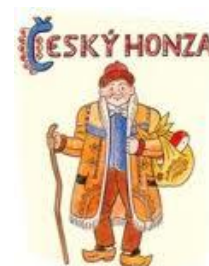
V jedné vesnici žil chudý tkadlec se svým synem Honzou. Jednou už měli prázdnou spíž, a proto Honza tátovi navrhl, že odnese na trh utkané plátno, prodá ho a za vydělané peníze koupí něco k jídlu. Táta tomu, že to Honza dokáže, moc nevěřil, protože o Honzovi si všichni ve vsi mysleli, že nemá moc rozumu a že všechno pokazí. Proto mu říkali Hloupý Honza.

Nakonec táta souhlasil, protože už opravdu neměli co jíst. „Jdi, Honzo, snad to zase nezkazíš.“ Honza vzal plátno a šel. Nabízel je i cestou po vesnici. Na trhu plátno vychvaloval, jak nejlépe uměl, ale zbytečně. Nikdo zrovna žádné plátno nepotřeboval. Vydal se tedy zpátky domů i s plátnem. U jednoho rybníka se posadil pod starou, rozpraskanou, smutnou vrbou, aby si odpočinul. Jak se tak na ni díval, začalo mu jí být líto.

„Chuděrko, jsi tu tak sama, na dešti, v zimě,“ povídá. „Ty bys určitě potřebovala košili.“ Vrba zakývala ve větru korunou a zašuměla, takže si Honza myslel, že s ním souhlasí. Omotal tedy plátno vrbě kolem kmene a vydal se domů. Pak se ale vrátil zpátky a zeptal se: „A kdy mi zaplatíš?“ Vrba znovu zašuměla a Honzovi to připadalo, jako kdyby šeptala: „Zítra, zítra.“

Když se Honza vrátil domů, zeptal se ho táta, jak na trhu dopadl. Kde má peníze. „Nikde,“ povídá Honza „dostanu je až zítra.“ Táta se rozčílil: „Zítra?! To tedy ne! Platit se musí hned.“ A nařídil Honzovi, aby šel zpátky na trh a peníze přinesl. Honza už byl velmi unavený, ale nechtěl tátovi odporovat, tak se vypravil zpátky za vrbou.

Když přišel k vrbě, plátno už bylo pryč. „Milá vrbo, zaplat' mi, co jsi slíbila.“ Vrba však mlčela. „Hned mi zaplat', nebo aspoň vrať mé plátno!“ Ale vrba opět mlčela. Jako by o ničem nevěděla. Honza se rozzlobil a velmi silně do vrby strčil. Stará a vyschlá vrba se zakývala, zapraskalo to v ní a spadla do rybníka. Zbyl po ní jen vykotlaný pařez. A uvnitř toho pařezu se ukrýval plný hrnec zlatáčeků.

Honza byl moc šťastný, poděkoval vrbě, popadl hrnec s penězi a pospíchal domů. Táta už syna netrpělivě vyhlížel. „Tak co, synku, zaplatili ti?“ ptal se. „Zaplatili, táto. Moc se jim nejdřív nechtělo, ale byl jsem neodbytný, tak si to rozmysleli.“ Honza ukázal tátovi hrnec s penězi. Táta byl velmi udivený, že dostal Honza tolik peněz za obyčejné plátno. Za peníze si koupili novou chalupu a s Honzou žili šťastně a spokojeně. A nejen táta, ale i všichni vesničané si Honzy od té doby moc vážili.

Co Honza navrhl tátovi? **Že odnese na trh utkané plátno, prodá ho a za vydělané peníze koupí něco k jídlu.**

Kde Honza na cestě domů odpočíval? **U jednoho rybníka se posadil pod starou, rozpraskanou, smutnou vrbou, aby si odpočinul.**

Proč dal Honza plátno na vrbu? **Bylo mu jí líto, že je tak sama, na dešti a v zimě.**

Co řekl Honza tátovi, když se ho ptal na peníze za plátno? **„Nikde,“ povídá Honza „dostanu je až zítra.“**

Jak vrba Honzovi za plátno zaplatila? **Vrba mlčela, jako by o ničem nevěděla.**

Kde našel Honza měšec s penězi?

Stará a vyschlá vrba se zakývala, zapraskalo to v ní a spadla do rybníka. Zbyl po ní jen vykotlaný pařez. A uvnitř toho pařezu se ukrýval plný hrnec zlatáčeků.

